

عنوان مقاله:

بررسی قراردادهای بیع متقابل به عنوان رایج ترین قراردادهای صنایع نفت و گاز

محل انتشار:

کنفرانس ملی تحقیقات علمی جهان در مدیریت، حسابداری، حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمد چراغی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بهبهان

اسدالله ایزدخواه - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بهبهان

خلاصه مقاله:

براساس قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران منابع نفت و گاز کشور جزء انفال و ثروت های عمومی محسوب شده و اعمال حق حاکمیت نسبت به این منابع متعلق به حکومت اسلامی بوده است. از همین روی و مالکیت هیدروکربور موجود در مخزن غیر قابل انتقال به بخش خصوصی است. به دلیل وجود این مقررات، عمده قراردادهای صنعت نفت و گاز کشورمان با سرمایه گذاران به روش بیع متقابل منعقد می شود. قراردادهای بیع متقابل مورد استفاده، سرمایه گذار کلیه هزینه های مربوط به سرمایه گذاری اعم از خرید تجهیزات، نصب، راهاندازی و کلیه هزینه های مربوط به استفاده از نیروی انسانی و هزینه های عملیاتی تا مرحله توسعه میدان نفتی گازی موضوع قرارداد را تامین می کند و بعد از آنکه تولید به سطح مقرر در قرارداد رسید، میدان نفتی یا گازپرا در اختیار شرکت ملی نفت ایران قرار داده و بر اساس موافقت نامه منعقد شده نظرات و مشاوره های فنی را به شرکت ملی نفت ایران ارائه می کند. در مقابل شرکت ملی نفت ایران نیز تعهد می کند که کلیه خدمات سرمایه گذار اعم از هزینه های سرمایه ای و غیر سرمایه ای، حق الزحمه و سود را از طریق فروش محصول تولیدی حاصل از میدان یا از طریق تخصیص عواید حاصل از فروش محصول و در طی اقساط معین و در مدت زمان معلوم جبران کند. در این مقاله ابتدا نظام حقوقی حاکم بر توسعه میادین نفت و گاز و انواع قراردادهای نفتی به طور کلی بیان شده اند سپس به طور مفصل قراردادهای بیع متقابل در صنایع نفت و گاز و ویژگی های آن مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

بیع متقابل، قراردادهای خدماتی، صنایع نفت و گاز، قراردادهای امتیازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/737450>

